

KAKTUS

og andre **SUKKULENTER**

Nr. 3

2004

Årgang 39

Kaktus og andre sukkulenter udkommer 4 gange årligt i januar-, april-, juli- og oktober kvartal som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Finn Larsen, Salbyvej 17, DK- 4600 Køge. Tlf.: 56654460, email: salbyvej17@tdcadsl.dk

Tryk : J.P. Trykservice A/S Falkevej 20, 4600 Køge.

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent kr 300,- indbetales til Nordisk Kaktus Selskab, gironr. 657-8713. Alle henvendelser vedrørende medlemskab bedes rettet til sekretæren. About information and membership apply to our secretary.

Terminer for indlevering af annoncer:

Termine für Anzeigen:

Terms for advertising:

1. marts, 1. juni, 1. september, 20. november.

Annoncepris: 1/8 side Dkr 100,- 1/4 side Dkr 200 - Preise für Anzeigen: 1/8 side Dkr 100,-

1/4 side Dkr 200. - Price for ans: 1/8 page Dkr 100,- 1/4 page Dkr 200,-

SIDEN SIDST

Det her er jo så min sidste "Siden Sidst".

Jeg vil ikke berette så meget om NKS sædvanlige problemer, krise i kredsen, medlemsflugt og andet - og så alligevel lidt. Der er masser af plantelister fra hele verden, der kan downloades fra Internettet. Kontakten til andre plantefæller verden rundt er også meget nemt via e-mail. Der foregår masser af planteudvekslinger på kryds og tværs. Den enkelte kaktusdyrker har meget nemt ved, hvad der før var meget vanskeligt nemlig at få fat på planter og dette uden at være medlem af nogen klub, forening, selskab eller lignende. Det er dette NKS og andre foreninger af samme slags kæmper med i disse år. Hvad er mon vores løsning?!

Jeg går af som formand ved generalforsamlingen til september. Det blev til 7 år på formandsposten. Det har været 7 år med et NKS i opløsning, hvis jeg skal sige det på den hårde måde. Dalende medlemstal, kredse der lukker plus voksende udgifter. Måske er det ved at være tid for et slankere NKS. En mulig vej er at NKS går 100 % online på nettet og dropper medlemsbladet. Det har dog store konsekvenser for nogle medlemmer. Så hvordan skal NKS's fremtid se ud?

Mød derfor op på årsmødet i Korinth!

Henrik Helms Madsen

Nordisk Kaktus Selskabs hjemmeside:

<http://www.kaktus.dk>

Selskabets bestyrelse:

Formand: Henrik Helms Madsen,
Banevænget 7, DK-8544 Mørke, tlf. 86 37 67 37.
Email: kaktus@rosenholms.net

Sekretær: Michael Nielsen, Løvsangervej 9,
5700 Svendborg. Tlf. 62207640.
email: emkc@christensen.mail.dk

Kasserer: Pia Larsen, Stevnsgade 3, 2. sal tv.
DK - 2200 København N. Tlf. 35 36 66 18.
Email: pia@larsen.dk

Øvrige funktioner:

Dansk bibliotekar: Per Andsager, Østerås 27,
4200 Slagelse. tlf: 58500616
email: p.andsager@oncable.dk

Svensk bibliotekar: Hans Björding,
Backsippevägen 14, S-311 33 Falkenberg.
Email: hans.bjording@swipnet.se

Indbetaling af kontingent i Norge og Sverige:

Sverige: Nordisk Kaktus Selskab, giro 76 07 72-4.

Norge: Nordisk Kaktus Selskab,
konto nr. 7877.08.13734, Den norske
Bank

Æresmedlemmer:

Hans Keil & Peter Brandt Pedersen

Forsiden: På dette års forsider vises billeder af Copiapoa fra Chile. På denne forside ses *Copiapoa krainziana* i Quebrada San Ramon, Taltal.
foto: Finn Larsen

Rejsen til Ecuador og Galapagos

del 2

Brachycereus , *Jasminocereus* og meget andet.

Michael Nielsen og Ellen Christensen fortæller her om deres rejse til Ecuador og Galapagos. I dette nummer af "KAKTUS" bringes del 2. Del 3: *Opuntia* m.fl bringes i oktobernummeret.

Brachycereus nesioticus på øen Sombrero Chino

Som lovet fortsætter jeg her min beretning om plante- og dyrelivet på Galapagos.

Jeg vil især koncentrere mig om de sukkulente planter, men helt undgå at nævne dyr og fugle kan jeg ikke.

Inden vi rejste til Galapagos havde jeg ikke kendskab til hvilke planter jeg skulle se der. Når jeg tænkte på disse øer, var min første tanke Darwin og skildpadder. Men Michael havde levede fortalt mig om den endemiske *Brachycereus nesioticus*, en lav søjle der kun bliver omkring 50 cm høj. De nye skud har en flot gul farve som bevarer og på de billeder han viste mig i bøger, kunne jeg da godt se, at den var meget pæn.

Den første *Brachycereus nesioticus* så jeg gennem min kikkert. Ja - det skal jeg nok forklare lidt nærmere. Som I måske kan huske fra 1. del , havde vi bestilt en uges rundrejse med båd

mellem øerne. Det er nødvendigt at sejle fra ø til ø, hvis du vil se noget. Vores båd kunne have 16 passagerer. Dertil var der 7 besætningsmedlemmer, samt 1 naturguide. Guiden skal være uddannet på Charles Darwin Stationen og skal sørge for at vi overholder de regler, der er på øerne. Øerne har status af Nationalpark, og reglerne er meget strenge. F.eks. må der ikke overføres sand fra en ø til en anden. Det betyder, at skoene skal skylles, inden man betræder båden efter et besøg på en ø. En anden regel er , at du ikke må medtage mad - eller

Brachycereus nesioticus - nye gule skud

Store grupper af *Brachycereus nesioticus* på toppen af Sombbrero Chino

drikkevarer på øerne, med undtagelse af vand. Vi lærte hurtigt at sætte pris på vores vand-dunke, da turene rundt på øerne ofte foregik i brændende sol.

Tilbage til *Brachycereus nesioticus*. De er en af de første planter, der vokser frem på nye lavaforekomster. Vi så planterne på øerne Sombreo Chino og Bartolome, men de vokser også på Fernandina, Genovesa, Isabella, Pinta og Santiago. Efter frokosten på båden, sad vi og slappede af på soldækket. Senere skulle vi ind på øen Sombbrero Chino, men indtil da kunne jeg studere søløverne i vandet og den sparsomme vegetation på land. Mit blik fangede noget gult inde på land. Jeg rakte kikkerten til Michael, men han kunne ikke se noget. Mon det skulle være en *Brachycereus nesioticus*?? Jeg turde ikke sige det højt, nøjedes blot med at håbe på vi snart skulle i land. Langt om længe blev der fløjtet til samling. Gæt hvem der var første mand i båden? Rigtig - jeg var parat. Mine forventninger blev indfriet i fuldt mål. Der stod mange grupper med *Brachycereus nesioticus*. Jeg fotograferede i et væk, Michael tog video og de andre rystede opgivende på hovedet, men dem om det. Vi havde set nogle af de planter, vi var kommet for, så vi var rigtig godt tilfredse. På toppen af øen stod flere store grupper, den største var ca. 3 m i diameter, et imponerende

syn.

Øen har en meget sparsom vegetation. Foruden *Brachycereus*, så vi endnu 2 endemiske planter, *Chamaecybe amplexicaulis* (Euphorbia familien) og *Sesuvium edmonstoneii* - en plante med små kødfulde blade.

Dyrelivet bestod af lavaøgler og søløver. I det hele taget mødte vi disse dyr, overalt vi kom frem. Lavaøglen sidder bare nysgerrigt og kigger på dig, mens søløverne gerne vil lege ude i vandet. På land er de straks lidt mere agtpågivende, men vi er der på deres præmisser og må derfor pænt gå til side, når de skal frem.

På øen tæt ved Sombreo Chino havde jeg tidligere på dagen set nogle søjlekaktus. Det viste sig at være den endemiske *Jasminocereus thouarsii* v. *delicatus*. De bliver op til 7 m høje og forgrener sig i toppen. Vi fik desværre ikke lej-

Jasminocereus thouarsii v. *thouarsii* på øen Floreana

Jasminocereus thouarsii v. *delicatus* på øen Santiago

lighed til at komme ind og se nærmere på disse planter, men senere dukkede de op.

Jasminocereus thouarsii varianter så vi på øerne Floreane, Santa Cruz, Santiago og på nogle andre småøer. Desuden vokser de på Fernandina, Isabella og San Cristobal, men dem besøgte vi ikke.

Som sagt kom vi meget tæt på *Jasminocereus thouarsii* senere. Den sidste uge boede vi på

Santa Cruz og besøgte bla. Charles Darwin Stationen. Her opdrætter de skildpadder fra de forskellige øer. Dvs. de indsamler æggene, mærker dem og placerer dem i en rugemaskine. Når ungerne er omkring 4 år gamle, sættes de ud præcis på det sted, æggene blev indsamlet. På den måde har man formået at opbygge en rimelig bestand på mange af øerne. Skildpadderne lever af frugter fra *Opuntia* og *Jasminocereus*, så derfor stod der selvfølgelig mange flotte eksemplarer af *Jasminocereus* på Darwin stationen.

Et andet sted vi så mange *Jasminocereus thouarsii* var på vejen ud til Tortuga Bay. Ja, jeg skriver "vej", men det er faktisk en sti, man kun må gå på og ikke forlade undervejs. Her stod planterne tæt nærmest skulder ved skulder. Det tog godt en time at gå derud, farten var ikke så høj pga. den brændende sol. Tortuga Bay betyder skildpaddebugten - og ja, vi så en del havskildpadder derude. Det er et spændende område, hvor der er anlagt stier, som vi kunne følge. Disse ledte os ind mellem meterhøje *Opuntia* og *Jasminocereus*. Lidt urskovsagtigt vil jeg næsten kalde det.

I bugten så vi for resten andet end havskildpadder. Næste del vil derfor have overskriften :
" Danser med hajer ".

Jasminocereus thouarsii og *Bursera graveolens* på øen Santa Cruz "Tortuga Bay"

Tekst og fotos
Michael Nielsen
Ellen Christensen

På jagt efter *Copiapoa*

2 del: Quebrada San Ramon, Taltal

Bussen fra Chañaral til Taltal passerer en del af Atacamaørkenen på hovedvejen "Ruta 5". Denne hovedvej, som er en del af den panamerikanske hovedvej, der forbinder Alaska med Ildlandets, befinder sig et stykke inde i landet og er således uden for camanchacaens og nedbørens rækkevidde. Atacamaørkenen er her komplet livløs og minder mest af alt om de billeder, jeg har set af Mars' overflade. Her fra bussens vindue ser jeg en ørken, hvis mineraler lyser i mange farver. Jeg er her vidne til et sandt farvekaleidoskop da bjergene her lyser i farverne grøn, orange og rød og endda nogle steder i dyb lilla. Fortidens flodlejer ses stadigvæk tydeligt, da erosionen herude på grund af mangel på regn er yderst beskeden og kun forårsaget af vindens påvirkning. Da det jo ikke er Mars' ørken, jeg kører igennem, men en ørken på jorden skulle man tro, at der trods alt må findes liv herude under en eller anden form. NASA's Vikingmission til Mars i 1970'erne viste skuffende at jordprøverne som

Vikingsonderne indsamlede var totalt livløse og uden spor af organisk materiale. I 2002 gennemførte en gruppe videnskabsmænd fra Nasa og Universidad Nacional Autonoma de Mexico m.fl. en såkaldt jagt på mikroorganismer efter de samme principper som Vikingsonden i de varmeste egne af Atacamaørkenen. Jordprøverne viste sig at være totalt livløse og også her uden spor af organisk materiale. Videnskabsmændene udtrykte deres forbløffelse over dette resultat, da Atacamaørkenen trods alt er indhyllet i en "levende" atmosfære. Man kan heraf konkludere rent hypotetisk, at hvis Vikingsonderne havde været udsendt fra Mars og tilfældigvis var landet i Atacamaørkenen, ville konklusionen på Mars have været, at Jorden var totalt livløs og uden spor af organisk materiale.

Vejene herude er gode og pænt vedligeholdte da en god infrastruktur er nødvendig i et land med megen minedrift.

Copiapoa cinerea

Efter 400 km's kørsel ankommer jeg til Taltal, som er opført på en lille strimmel land mellem de kystnære bjerge og Stillehavet. Taltal var tidligere en vigtig udskibningshavn for salpeter, som blev kørt hertil med tog fra det indre Atacama. Således kan man se byens vartegn udstillet midt i byen - en skinnende grøn "Kitson Meyer nr. 59", som vidner om damplokomotivets og jernbanens store betydning for Taltal og det øvrige Chile i fordums dage. I dag er al transport overtaget af busser og lastbiler. De gyldne tider er for længst forbi, og Taltal er i dag en by, som delvis ernærer sig ved fiskeri.

Taltal er en særpræget by på kanten af verden. Her hersker en egen ro, som næsten giver byen et cubansk islæt. Her er en enkelt hovedgade, hvor chilenerne færdes stiltfærdigt, og her er masser af taxier, som kører stille omkring i sin søgen

efter kunder. Går man forbi den karakteristiske kirke af træ og ned til vandet, vil man et stykke ude finde en fiske-restaurant med navnet "Las Brisas" - et sted som varmt kan anbefales, hvis du kommer på disse kanter.

Her er mange muligheder for overnatning, så jeg finder hurtigt et billigt og ydmygt sted at bo. Det er således de billige steder, som giver dig de bedste muligheder for at komme i kontakt med folk. Her er ikke så meget plads og ingen stilig hoteletikette, som skal overholdes; man taler mere åbent med hinanden om vind og vejr

eller om byen Taltal. Næste dag pakker jeg en rygsæk med de fornødne ting og efterlader resten på mit værelse. Klokken 8 om morgenen begiver jeg mig hen til det lille torv med de blomstrende *Bougainvillea* for at finde en taxa. Jeg spørger chaufføren, om han kender til

Copiapoa cinerea

Copiapoa albispina

"Quebrada San Ramon" som jeg gerne vil besøge. Chaufføren nikker, og da han er nogenlunde på min egen alder, føler jeg allerede en vis tillid. Vi kører 10 km nordpå, og jeg får forklaret, hvorledes jeg nu finder ind til den rette kløft i bjerget. Jeg aftaler med chaufføren, at han skal hente mig igen næste dag, samme sted - klokken 16, hvorefter jeg begiver mig af sted på jagt efter *Copiapoa krainziana*, som vokser helt oppe i bunden af kløften "Quebrada San Ramon". Det første stykke er vanskeligt at passere, da der her ligger en hel del store sten, som for længe siden er skyllet

herned af de voldsomme vandmasser, der er strømmet ned ad bjerget efter et sjældent regnskyl. De første planter jeg støder på er slet ikke *Copiapoa*, men *Neochilenia taltalensis*, som her vokser få planter sammen med rødterne i klippesprækkerne. De første *Copiapoa* jeg ser er *Copiapoa cinerea* - en lokal form, som er lidt anderledes end dem, jeg har set tidligere. Efterhånden som jeg aser mig op gennem sten og blødt sand, kan jeg se den store variation i planterne. *Copiapoa cinerea* ændrer sig langsomt og bliver til *Copiapoa albispina*. Jeg kan ligesom fornemme, at jeg må være på rette vej, og at taxachaufføren vidste, hvad han talte om, da han viste mig vej. Længere oppe i dalen møder jeg nogle kæmpestore grupper af *Copiapoa tenebrosa*, som varierer voldsomt i torne-

Copiapoa tenebrosa

dragten. Planterne har gul uld i toppen, og nogle har endog flotte gule torne, men nogle af grupperne ser mærkeligt nok endnu prægtigere ud, da de er helt uden torne. Jeg er imponeret over planterne størrelse og bruger en del tid på at finde de rigtige planter at fotografere. Efter at have indtaget lidt dåsetun, brød og lunkent vand fortsætter jeg atter opad.

Egentlig er det en uskreven regel, at man på sådanne planteudflugter i bjergterræn først og fremmest udstår de fysiske strabadser og derfor så hurtigt som muligt bevæger sig mod toppen. Derefter kan man nyde naturen på sin vej ned ad bjerget og tage de nødvendige billeder. En sådan nøgtern fremgangsmåde virker helt umuligt. Hvad skal man gøre, når man for første gang passerer disse prægtige planter - jeg kan i hvert tilfælde ikke bare gå forbi og være tilfreds med, at jeg kan

Copiapoa rupestris

tage billeder på vejen ned. Nej - nogle af billederne skal tages her og nu selvom for langvarige ophold jo kan resultere i, at jeg forhindres i at nå til mit bestemmelsessted - til *Copiapoa krainziana* på toppen af bjerget.

Pludselig får jeg øje på nogle små planter på et klippeplateau. *Copiapoa rupestris* titter frem fra klippesprækkerne rundt omkring. Planterne hos denne art er meget små i forhold til de kæmper, jeg mødte nogle hundrede meter længere nede. Planterne vokser stort set alle tæt ved større sten, som er orienteret mod solen og på den måde indfanger varmen fra solens stråler. Enkelte frø finder jeg også, men kun en 5 - 6 stykker.

Atter på vej, med rygsækken tyngende på skuldrene, indfanges mit blik af en kæmpe stor kaktus, som vokser på klipperne et par meter ovenover mig. Planten hedder

Copiapoa krainziana

Eriosyce aurata var. *domeykoensis* og det er den eneste, jeg får set på turen her ved Quebrada San Jamon i Taltal. Efter at have fotograferet planten opdager jeg, få meter derfra min første *Copiapoa krainziana*. Der er tale om ældre plante med den helt karakteristiske tornedragt - så nu er jeg sikker på, at jeg er på den rette vej. Nu går det hele ligesom lidt hurtigere, rygsækken føles knap så tung og sandet og stenene knap så besværlige at gå i. Jeg rykker nu ! - i løbet af den næste time befinder jeg mig på et sted, hvor jeg kan se massevis af planter på klipperne. Det er ved at være sidst på eftermiddagen, og jeg beslutter mig for at slå teltet op her og inspicere planterne næste morgen.

Selvom jeg har aset og maset hele dagen er det umuligt at sove hele den lange nat, som er på 12 timer. Stjernehimlen må betragtes et par gange, men den er også fantastisk herude i den tørre luft i det totale mørke. Jeg kan godt forstå at man har valgt at bygge et internationalt observatorium i Chiles ørken. Jeg kommer også til at tænke på mine internetkontakter inden jeg for-

lod Danmark. Det lykkedes mig ca. 14 dage før min afrejse at få kontakt til en gruppe bestående af englændere, hollændere og australiere, som også skulle til Chile på samme tidspunkt for at studere *Copiapoa*. Jeg havde godt nok set deres rejseplan, men lige nu kan jeg bare ikke huske, hvornår de ville gøre den samme tur som jeg selv her på dette bjerg.

Jeg vågner automatisk da solen står op, og den opgående sols stråler vandrer fra hen over bjergene. Jeg får hurtigt lavet kaffe og spist lidt morgenmad, før jeg begiver mig af sted for at se til de mange *Copiapoa krainziana*. Her er gamle planter og unge planter - planter med stive torne og planter med bløde torne mellem hinanden. Enkelte frøplanter ses også nede mellem klipperne, hvor de godt beskyttet langsomt vil vokse frem til overfladen. Med pincetten undersøger jeg, om der er frø til stede. Jeg er vist kommet på det rette tidspunkt, for her er masser af modne frugter godt gemt af vejen i planterne uldne top. Om fugle kan finde frem til frøet ved jeg ikke, men andre rejsende

Koloni af *Copiapoa krainziana*

Meget gammel *Cylindropuntia canadensis*

har tidligere observeret mus i gang med at plukke af frugterne.

Efter et par timer blandt *Cylindropuntia canadensis* begynder jeg min tur tilbage til det sted, hvor jeg har aftalt at mødes med taxichaufføren. Jeg har vel gået et par kilometer, da jeg længere nede kan se, at nogle personer er på vej op mod mig. Da de kommer tættere på, synes jeg godt nok, at de ser noget britiske ud. Jeg vinker til dem og spørger, om de er en del af gruppen, som kalder sig "Cylindropuntia 2003", som jeg har været i kontakt med på nettet. "Verden er godt nok lille" - som man siger, for det var lige hvad det var. De kendte mig endda ved navn og fortalte, at de havde været bekymrede for, hvordan jeg ville klare mig i Chile helt på egen hånd. Efter at have hilst på samtlige, aftaler vi at mødes til

middag om aftenen på fiskerestauranten "Las Brisas". Da alle kan se, at jeg er kun fylder i højden mener man, at jeg nok kunne klemmes ind i en af bilerne og følges med dem i nogle dage - hvis jeg altså havde lyst til det. Vi kunne jo altid snakke om det på "Las Brisas". Det var en sælsom oplevelse at møde disse 10 "Cylindropuntia-freaks" herude i ødemarken - men nogle gange er man åbenbart heldig, eller også virker Murphys lov ikke i Chile. Resten af nedturen forløber ret nemt - det går jo nedad hele tiden. Jeg kommer i god tid til mødestedet og klokken 16 ser jeg taxien, som kommer i det fjerne.

Tekst og foto: Finn Larsen

Homo semperludens XVI

Hvordan anbringer du dine planter?

Det skrives der ikke meget om! Står dine planter i en sort plasticpote i et sydvendt vindue?

Hos Ralf Richter i Helsingborg, der både har en fin sukkulentsamling samt en ekstremt spændende have, er alle planter plantet i lerpotter og nedsænket i grus. Der giver tilsyneladende en god ensartet fugtighed med garanti mod overvanding. Det er en af de mest velpassede samlinger jeg har set. Ulempen ved systemet er efter min mening den, at den kræver plads. Selv mine egne planter må stå ekstremt tæt, for at alle kan være der, men havde jeg mere plads og/eller færre planter, så var det lige et system for mig.

Slægten *Astrophytum* er nok kendt af alle, der blot har beskæftiget sig med kaktus i kort tid. Bortset fra *Astrophytum asterias* er alle meget taknemmelige planter at have med at gøre. Lidt forsigtig vanding i begyndelsen og ved slutningen af vækstsæsonen er klogt. For meget vand

på det forkerte tidspunkt kan medføre råd og tab af rødderne. Disse kan være svære at få gendannet. Det er især *Astrophytum capricorne* med varieteter og former, der har givet mig problemer.

De er gode salgsplanter og bliver tilsyneladende lavet i looo-tal i Østen med bl.a. eksport for øje. Japanerne synes at have gode øjne. En japaner så en rød *Gymnocalycium* for mere end 50 år siden, og "Jordbærkaktussen" har været populær lige siden. Selv med beskedne frø vil man af og til kunne finde en enkelt plante med lidt afvigende udseende, som regel desværre til den dårligere side. Bliver der imidlertid sået eksempelvis loo ooo frø af en enkelt art, ja - så stiger chancerne for en "god afviger". *Astrophytum asterias* cv. "Superkabuto" er blevet populær i de senere år, og prisen er dermed faldet betydeligt. Set med mine øjne er det ikke en hybrid, men en anderledes *Astrophytum asterias*. Den kan gro på egen rod, men er sikrest som almindelige *Astrophytum asterias*, nemlig

Udsnit af Ralf Richters samling

Udsnit af Ralf Richters samling

disse skud ikke særlig svære at få til at danne rødder, så formeringen volder ikke de store problemer. Interessant og smuk er ikke nødvendigvis synonyme.

Astrophytum coahuilense cv. "Lotusland" er ikke så køn som en almindelig *Astrophytum coahuilense*, men den er meget anderledes. Heller ikke på den har jeg set en blomst, hvilket nok skyldes, at den er monstrøs, og alle monstrøse former blomstrer ikke lige godt. Det er endnu ikke lykkedes mig at få skud til at slå rod. På Kaktusturen i 2003 fandt og købte jeg to planter, som jeg venter mig en del af. En *Astrophytum myriostigma*, meget fint "fnugget" og med tilbøjelighed til sideskud og en *Astrophytum ornatum* cv. "Hakuun" (?) også med meget hvidt. Det skal blive spæn-

podet. Frø fra "Superkabuto" er hos mig faldet temmelig ensartet ud, hvilket taler imod hybridoprindelse. Dette gælder ikke helt for en anden japaner, *Astrophytum myriostigma* cv. "Onzuga". Frøplanterne varierer lidt mere, hvad aftegningerne angår, men de er alle gode. En *Astrophytum myriostigma* med tætte hvide aftegninger og den er særdeles anbefalelsesværdig. *Astrophytum* er normalt ikke særligt villige til at danne flere skud. Jeg har en *Astrophytum myriostigma* cv. "Hubokin", der gør det, men jeg har til gengæld heller aldrig set en blomst. Sjovt nok er

Astrophytum cv. "Superkabuto"

Astrophytum myriostigma cv. "onzuga"

dende at følge deres udvikling. For en del år siden købte jeg frø hos DeHerdt af en rød-blomstrende *Astrophytum capricorne*. En frøplante overlevede og blomstrede nogle år. Nu er rød og rød mange ting, og plantens blomst er venligst set nok kun rødlig. Jeg krydsede den med en nu forlængst afdød *Astrophytum asterias*, og som billedet viser, så er "bar-net" blevet en mellemting, tornløs nærmest asterias-formet, men dog med en rødligere blomst end "faderen". Blomsten er ikke tilbøjelig til at åbne sig særlig meget.

Hybrider er ikke altid en gevinst! Når det er sagt, må jeg tilstå uden at rødme, at jeg krydser mine *Astrophytum* på livet løs. Drømmen om at lave den ultimative *Astrophytum*-hybrid er der. Et sidste ord i denne omgang om japanere. På samme kaktustur fandt jeg en *Myrtillocactus gemetrizans* cv. "Fukuro ruryzibukii" ???

Den ser sådan ud og vokser godt. Spændende - smag og behag. Skulle der være en læser, der er stødt på navne, der er stavet lidt anderledes end mine, så hører jeg gerne derom. Etiketter er tit lidt utydelige og mit kendskab til japansk er særdeles behersket. Ser *Myrtillocactus* lidt speciel ud, hvad så med *Astrophytum myriostigma* med tre ribber! Jeg har tit købt frø af denne variant til urimelig høje priser. Det er vel rimeligt nok, men alle frøplanterne har haft 4 eller 5 ribber., men brugt som krydsningspartner i fremtiden vil den måske kunne bringe noget interessant frem.

Hybrider -ja -nej! Der er delte meninger om dette. Echinopsishybrider i mange farver og størrelser og Phyllocactushybrider ligeså har mange tilhængere. Selv er jeg hverken meget for eller imod. Krydsninger mellem forskellige slægter er dog efter min mening ganske interes-

Astrophytum ornatum cv. "Hakuun"

sante. Hvad siger I til "Ferobergia" ? *Ferocactus* sp. X *Leuchtenbergia principis*. Den har endnu ikke blomstret, men skulle få en violet blomst. Med de forældre vil jeg se det, før jeg tror på det! På "gruppebilledet" fra mit drivhus ses i midten to planter, der er fremkommet som en krydsning mellem *Ferocactus macrodiscus* og *Echinofossulocactus sulfureus*. Ikke noget særligt, men der er botanikere, der vil slå de to slægter sammen. Det vil derfor være interessant at se, om blomsten er fertil og om eventuelt frø er spiredygtigt.

I midten forneden ses *Astrophytum* hybrid med næsten rød blomst

Myrtillocactus gemetrizans cv. "Fukuro ruryzubukii"

Sydamerikanske søjler *Lobivia* , *Echinopsis*, *Acanthocalycium* og andre slægter opretholdes af nogle, og slås sammen af andre. Jeg har dels købt planter dels sået egne og andres krydsninger mellem forskellige slægter.

Nogenlunde præsentable for fotografering er kun de lidt større, som jeg her viser billeder af. I værste fald er de noget roderi, som aldrig burde have fundet sted. I bedste fald er de interessante og åbner muligheder for os samlere til at få søjler, der hverken skal være flere meter eller 10 - 15 år før de blomstrer. Jeg har i år sået frø af *Haageocereus maritimus* - krybende med hvid blomst X *Echinopsis* hybrid "Stor Hvid Blomst" - lovende? og *Cleistocactus tarijensis* X dels med planter fra slægterne *Echinopsis*, *Chamaecereus*, *Lobivia* og *Acanthocalycium* og dels *Helianthocereus* cv. "Gräser" med meget stor rød-karmin blomst. Måske bliver resultatet godt, måske ikke. Det er noget

"Ferobergia" - *Ferocactus* sp. X *Leuchtenbergia principis*

Lithops julii cv. "Hot Lips"

af det, som er så spændende ved vores hobby. Der er altid noget for den søgende sjæl. Egentlig forstår jeg ikke de mennesker, der kan leve uden noget levende omkring sig, det være sig planter eller dyr. Når man sår, så er der forventningens

glæde og naturligvis også ærgrelser. Til at illustrere dette har jeg to små eksempler. Jeg købte Steven Hammers bog om Lithops og faldt pladask for *Lithops julii* cv. "Hot Lips". Jeg købte en plante, som desværre ikke overlevede første vinter - En skam. Men sorg blev til glæde vendt, da jeg opdagede, at jeg allerede havde den. For år tilbage havde jeg købt frø af *Lithops julii* C 183 A, og det er dette indsamlingsnummer af Cole, der er blevet til "Hot Lips". Morale: Husk altid at skrive indsamlingsnummeret på din etiket, også når du sår.

Det andet eksempel er *Gasteria* cv. "Martha Argerich" der opstod takket være et insekt. Jeg har en *Gasteria acinacifolia*, og en dag opdagede jeg en frugt. Jeg såede frøene og en af frø-

planterne så lovende ud, syntes jeg. Jeg pottede den op og betragtede dens videre livsbane. Min anden store samlerlidenskab er klassisk klavermusik, og den måske bedste nulevende pianist er nok M. Argerich! En hybrid, javel! men jeg synes, den er køn. Dens tegninger er

Forneden i midten ses to planter fremkommet ved krydsning mellem *Ferocactus macrodiscus* X *Echinofossulocactus sulfureus*

Gasteria cv. "Martha argerich"

bedre end hos *Gasteria acinacifolia* og den er mindre og ret kompakt med tendens til sideskud.

Vidste du at følgende slægter: *Turbinicarpus*, *Normanbokea*, *Pelecyphora*, *Gymnocactus* og *Echinomastus* kan krydses og give fertile frø? Et

Cleistocactus strausii X *Echinopsis* sp. (tv.) og *Hildewinteria* sp
X *Echinopsis* sp. (th.)

Forrest i billedet ses *Turbinicarpus* sp. samt en del *Turbinicarpus*-hybrider

billede her viser noget rodet disse slægter (måske kun én slægt ifølge Hunt) og hybrider mellem dem på kryds og på tværs. Hvis nogle viser sig at være rigtig gode, så vil jeg præsentere dem på et senere tidspunkt. Indtil videre vil jeg nøjes med at sige, at de gennemgående kan blomstre fra 3. år fra frø. Morale: Kig på dine planter, prøv et og andet, få lidt sjov ud af det og del din glæde med andre her i bladet.

Peter Brandt Pedersen

foto: Hans Dall og Peter Brandt Pedersen

Fritz Hochstätter : Yucca III - Mexico

Anmeldelse af I. Richter, Postfach 110411, D - 93017 Regensburg.

I april 2004 udkom den sidste del af monografien omhandlende slægten *Yucca*, denne gang udelukkende de i Mexico herboende arter (304 sider, 260m farvefotos, habitatkort, 18 stk. SEM-billeder af frø, 8 tegninger, format på 170 X 246 mm, vægt ca. 1000 gram, engelsk med tysk resume, udgivet på eget forlag.)

Sammenlignet med den foregående del (*Yucca I* fra år 2000 omhandlende arterne med tørre frugter i USA og *Yucca II* fra år 2002 omhandlende arterne med kødagtige frugter fra USA og grænseområdet til Mexico, får man med denne udgave et godt overblik selvom den i sin opbygning er mere koncentreret. Ud over det omfangsrige billedmateriale anser jeg habitatkortene for særdeles nyttige. Enhver vil hurtigt erkende at *Yucca* ikke bare forekommer tilfældigt spredt overalt i Mexico, og ingenlunde bare skal betragtes som ukrudt.

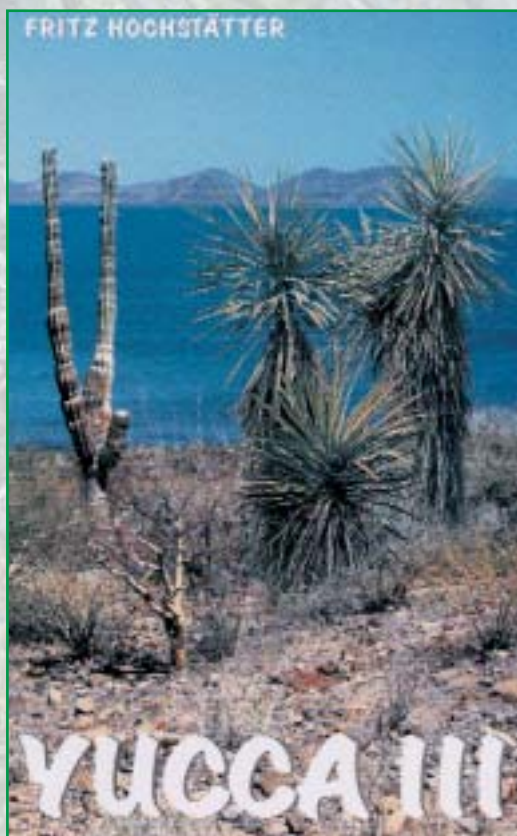
Mange arter er snævert endemiske. Først og fremmest finder man *Yucca endlichiana* fra serien *Baccatae* med de højt sukkulente rhizomer og anderledes blade på Sierra de Paila, Sierra de Parras, Sierra del Rosario i staten Coahuila. Arten vokser i kalksten og er derfor som enkelte

andre arter vanskelig i kultur. Forfatteren anbefaler for denne art en overvintring på 0° C i drivhus. Andre endemiske arter (alle fra Yucca-sektionen) er: *Yucca declinata* Lafferiére fra Bacanora i staten Sonora, *Yucca madrensis* Gentry

- en af de allersjældneste *Yucca* overhovedet fra området Rio Mayo und Barranca del Cobre på grænsen mellem staten Sonora og staten Chihuahua, *Yucca linariifolia* Clary fra staten Nuevo Leon (langs med vejen fra Rayones til Galeana), *Yucca potosina* Rzesowski fra staten San Luis Potosi og til slut fra det sydlige Mexico *Yucca mixtecana* Garcia-Mendoza (staten Puebla, staten Oaxaca og Sierra Mixteca) og *Yucca yucatana* Engelmänn.

Fra sektionen *Chae-nocarpa* vokser *Yucca coahuilensis* Matuda & Pina Lujan på et meget lille areal ved byen Zaragosa i staten Coahuila (den sydligste repræsentant fra serien

Glaucæ, som også er udbredt i Zavala Co. i Texas.) Endvidere finder man *Yucca queretaroensis* Pina Lujan i en enkelt dal, og denne art ligner *Yucca rostrata* fra serien *Rupiculae*, som jeg i øvrigt synes er en af kønneste træagtige *Yucca* på grund af plantens smalbladede krone. Fra sektionen *Hespewroyucca* finder vi *Yucca whipplei* ssp. *Eremica* som er endemisk i Baja California

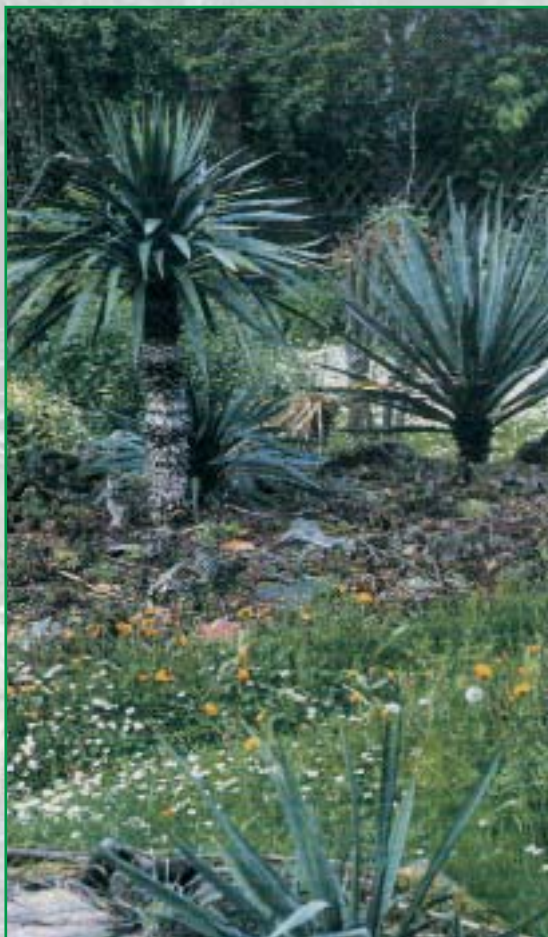
Norte. Interessante og kønne arter mangler dog heller ikke iblandt de mere udbredte arter. Som eksempel kan nævnes det kolossale træ *Yucca elephantipes* Regel, samt en af de tidligst beskrevne arter *Yucca aloifolia* Linne fra Atlanterhavskysten.

For samleren er tabellen med de frostresistente arter særdeles nyttig. Forfatteren selv bor ved Rhinen med minimumstemperaturer på -14°C , i ekstreme tilfælde dog ned til -18°C .

I Deres land kan listen endog være længere end hos forfatteren hos hvem 19 arter med kødagtig frugt og 8 arter med indtørret frugt er gunstige på friland. Hos forfatteren er bl.a. *Yucca baccata* og *Yucca elata* fuldt hårdføre på friland - de øvrige kun med beskyttelse mod regn om vinteren.

I illustrationsbilaget finder man bl.a. et genoptryk af originalbeskrivelserne og af bestemmelsen af bladenes detaljer, sammenligning af bladenes struktur og deres tværsnit, sammenligning af frugterne og sammenligning af frøplanter rødder på forskellige alderstrin.

Helt bestemt bør denne bog ikke mangle hos den Mexicorejsende eller hos den, som nærer interesse for agaveplanterne. Prisen er hos udgiveren 112,50 Euro - hos undertegnede er prisen 110,- Euro incl. porto.

Oversættelse: Finn Larsen

Ny redaktør i NKS

Jeg har nu været redaktør af "KAKTUS og andre sukkulenter" i 5 år, og ønsker nu at standse.

Har du lyst til at overtage et spændende "job" i foreningen så kom til årsmødet i september. Er du forhindret i at møde til årsmødet, men ønsker du alligevel at blive redaktør så send en besked til redaktøren eller formanden.

Bladet bliver lavet 100% på PC og det er derfor vigtigt, at du har lyst til at arbejde med en computer. Du behøver slet ikke at være "verdensmester" på en computer, idet oplæring med efterfølgende "hot line" service naturligvis vil finde sted. Al hardware/software, digitalt kamera samt bøger etc., som tilhører NKS, vil naturligvis blive overdraget til den nye redaktør.

Af praktiske grunde vil overtagelsen af redaktørposten ske omkring årsskiftet.

Finn Larsen

Driftsregnskab for Nordisk Kaktus Selskab 2003

UDGIFTER	2003 Danmark	2003 Sverige	2003 Norge	2002 Danmark	2002 Sverige	2002 Norge
Kontorartikler	5.437,95			13.395,50		
Porto	17.447,08			12.476,00		
Kaktus og andre sukkulenter	44.141,25			51.901,25		
Møder/rejser				802,00		
Frøindkøb	9.715,76			6.320,62		
Gaver/præmier	720,00					
Gebyr (konto/veksel m.v.)	604,00	942,50	157,41	947,97	580,00	
Busturrefusion	21.300,00					
Årsmøde tilskud	12.560,00			2.865,00		
Andre udgifter	2.800,00			6.250,50		
Messegebyr		500,00			700,00	
Overført til DK		26.000,00	20.000,00		25.000,00	
Kontingent i minus	50,00	750,00				
I ALT UDGIFTER:	114.726,04	28.442,50	20.157,41	94.958,84	26.280,00	0,00

INDTÆGTER	2003 Danmark	2003 Sverige	2003 Norge	2002 Danmark	2002 Sverige	2002 Norge
Kontingent	68.350,00	32.375,00	8.520,00	47.580,37	23.655,00	5.800,00
Renter	14,00	39,41	84,88	25,40	39,95	422,65
Annoncer				2.105,00		
Årsmøde	29.300,00					
Overført fra Sverige	20.865,00			20.370,00		
Overført fra Norge	18.400,78					
Frøsalg	6.153,80	1.394,25	695,68	5.647,80	1.371,00	995,00
Andre indtægter				6.615,00		
Midlertidig ind bustur		25.950,00				
Kontingent i plus	550,00	65,00	45,00			
I ALT INDTÆGTER:	143.083,58	59.758,66	9.300,56	82.343,57	25.065,94	7.217,65

Indestående på NKS's konti pr. 31.12.03:

Dansk konto: DKK 70.104,04. Svensk konto: SEK 24.610,77. Norsk konto: NOK 8.956,22.

Kassebeholdning: DKK 9.672,25.

Pia Larsen, Kassereren.

Kassebøger, indtægts- og udgiftsbilag stikprøvevis kontrolleret. Kasse og girobeholdning afstemt.

Hans Grønlund, revisor.

Bemærkninger til regnskabet:

Vores kontingentstigning til 300,- kostede desværre en del medlemmer, men man kan som trøst sige at den tilbageværende og trofaste skare af medlemmer reddede NKS i denne omgang - tak for det. Sidenhen har dog nogle stykker ombestemt sig og er medlem igen. Også tak til dem.

Hvis man undrer sig over prisfaldet i trykning af bladet skal jeg hurtigt tilføje at dette beløb kun er for tre udgaver af bladet. Ganske flovt må jeg indrømme at jeg susede på lang juleferie, men glemte i farten at sende girokortet til indbetaling før jeg tog af sted! FY! Dette får selvfølgelig indflydelse på kontoens saldo umiddelbart efter 31.12 som falder til 60.090,29 med stadigvæk fire trykninger i udsigt.

"Andre udgifter" dækker over udlæg til gartneren der holdt foredrag og solgte planter på årsmødet samt to "no shows" ved årsmødet vi måtte betale 1100,- hotelophold for alligevel.

Som noget nyt har jeg tilføjet et par poster kaldet "kontingent i minus/el. plus". Dels for at takke dem der donerer en skilling til NKS og dels for at løfte en finger! Af uforklarlige årsager havde 15 svenskere svært ved at skrive det samme beløb i indbetalingsfeltet som der stod anført på girokortet! Og inden nordmændene klapper sig selv på skulderen over kun at stå i plus vil jeg hurtigt dedikere de to "no shows" til dem. Danskerne har ikke helt rent bord men kommer trods alt af sted med det bedste resultat doneret af kun to medlemmer. Jeg har naturligvis set bort fra kontingenter indbetalt under kampagnetilbud og messer. Jeg håber på færre i minus til næste år! Det er lidt synd at medlemmer der med et godt hjerte åbner laderet, bliver udlignet af medlemmer der har svært ved at læse.

kassereren

Sydsvenska kretsen

Sorgliga nyheter från Sydsvenska kretsen.

Från och med 2004 - 02 -15 upphör sydsvenska kretsen att existera. Detta beslutades av kretsens medlemmar på vårt årsmöte då det stod klart att ingen kandidat fanns till styrelsen. De platser som behövde besättas var kassör samt sekreterare. Även sviktande medlemsantal har förebådat denna sorliga utveckling. Kretsen upphörde alltså att existera i sin nuvarande form 15/2 vilket dock inte innebär att vi som fortfarande har intresset kvar träffas för öppna hus och andra samkväm. En del av oss kommer säkert också att besöka Själlandskretsen vid lämpliga tillfällen. Kretsens inestående kassa har enligt kretsens stadgar överlämnats till NKS huvudorganisation. Dessa pengar ska enligt stadgar användas till att stimulera bildande av ny krets i

sydsvenska regionen alternativt tillfalla snarlik NKS förening med samma eller liknande ändamål i sydsvenska regionen. Detta är alltså en invitation till hugade spekulanter att dra i gång en ny krets i Sydsverige.

Med detta önskar jag alla nuvarande och före detta medlemmar i sydsvenska kretsen en trevlig vår och en förhoppning att ses igen.

Med vänlig hälsning
Eva Persson
Ordförande Sydsvenska kretsen NKS.
nks@brevet.nu

Eksisterende kredse og kredsrepræsentanter:

Norge:	??
Sørlandet/Norge:	Per Arvid Åsen, Bråvann Terrasse 27, N-4642 Kristiansand S, tlf. 042-86944.
Oslo Sukkulentforening:	Franz Kleinheyer email: oslosukkulentforening@c2i.net
Finland:	Guy Södermo, Sandarsvägen 24 B9, FIN-00900 Helsingfors 90.
Stockholmskredsen:	Tom Ericsson Väplingvägen 45 18344 Täby, tlf. 08-510 50 883 samt Patrik Flank, E-mail: patrik.flank@telia.com
Nordjylland:	Varny Kristensen, St. Blichersvej 35, 9440 Aabybro, tlf. 98 24 42 92, e-mail: jyttevarny@mail.tele.dk
Vestjylland:	Arne Jespersen, Ahornvej 8, 7400 Herning, tlf. 97 22 26 55.
Østjylland:	Bjarne Kjempff Stordalvej 4, Løvel 8830 Tjele, tlf. 86 69 93 41 e-mail: kjempff@post12.tele.dk
Fyn:	Ebbe Skov, Havtornvænget 4, Korup 5210 Odense NV, tlf. 65 94 13 43, e-mail: eds@blumoller.dk
Sjælland:	Hans Dall Lærkehøj 37 2605 Brøndby, tlf. 43 96 11 47, e-mail annihans@get2net.dk

Efter bedste evne - redaktøren
(Ændringer til ovenstående skal meddeles redaktør og formand.)

• Kaktus sælges •

Kaktus, sukkulenter, bladkaktus og agaver. Grundet sygdom sælges ca. 500 stk af min samling, store og små imellem hinanden. Planterne er samlet inden for de sidste 25 år. Pris fra kr. 10,- til 30,- lidt efter størrelse og art - nogle enkelte koster lidt mere. Planterne sælges **lørdag og søndag den 14. og 15. august** fra kl. 10 - 16, eller efter aftale.

Viggo V. Andersen
Vangevej 6
4400 Kalundborg
Tlf. 59512117

• Årsmøde •

Årsmøde 11-12 september 2004.

Husk at gøre som over 40 andre medlemmer - husk at melde dig til årsmødet den 11- 12 september 2004 i Korinth på Fyn. Programmet kan ses i sidste nummer.

Tilmelding og betaling senest 15 august 2004 til:

Michael Nielsen
Løvsangervej 9
DK-5700 Svendborg
Tlf. 62207640
e-mail: emkc@christensen.mail.dk

NYT, NYT , NYT

Der er mulighed for søndag kl 15.00 at besøge gartneriet Feldborg- Tropical Plants i Årslev ca 15 km nord for Fåborg. Gartneriet producerer og sælger bla. store *Dioscorea mexicana*. Check eventuelt deres hjemmeside: www.feldborg.com

Dagsorden til generalforsamlingen:

1. Valg af dirigent
2. Formandens årsberetning
3. Kassererens beretning og fremlæggelse af regnskab
4. Fastsættelse af kontingent
5. Indkomne forslag
6. Valg af ny formand
7. Valg. Efter tur afgår revisor og revisor-suppleant
8. Eventuelt

Formanden

• OBS •

På grund af min rejse til USA i efteråret vil blad nr. 4 udkomme primo december.

Da NKS nu selv udsender "KAKTUS" manuelt, er vi ikke længere forpligtet til at anføre udgivelsesmåned på bladets forside med risiko for, alligevel ikke at kunne overholde dette. Jeg har tænkt videre i denne bane og for at lette arbejdsgangen for den kommende redaktør vil "KAKTUS" fremover udkomme som følger: Blad nr. 1 udkommer ikke specifikt i januar, men i stedet i januar kvartal, aprilnummeret udkommer i april kvartal etc.

Finn Larsen

• Sælges •

Kaktusbogen af F.M Knuth - den gamle klassiker fra 1928 - sælges til højestbydende.

Hans Keil
Tlf 0049-4621-21835

Postfach 1107 D/71385 Kernen
Tel. 07151 41 891 Fax 07151 467 28
email: Uhlig-kakteen@t-online.de

35 år

Kaktus og andre sukkulenter

- mere end 2000 arter sjældne planter og frø
- verdensomspændende forsendelser
- skriv efter listen mod betaling af 2 internationale svarkuponer
- besøgende - også i grupper - er velkomne
- løbende tilbuds-supplementer
- detail- og engros-handel

HAR DU PRØVET AT DYRKE ORCHIDEER?

Er du interesseret? Få et gratis prøvenummer
af vort medlemsblad "Orkideer", der udkommer
6 gange årligt. Kontingent kr. 290,-/340,-.

DANSK ORCHIDE KLUB

V/ Bente Nielsen, Sømadevej 6,
DK-6430 Nordborg. Tlf/Fax: 74 45 09 24

Vi har mere end 1000 forskellige sukkulenter:
Agave, Euphorbia, Haworthia, Pachypodium,
Sansevieria, caudexplanter og levende sten etc.
Mange forskellige streptocarpus.
Mange stauder og usædvanlige sommerblomster til
haven.

Vi holder åbent første søndag i hver måned kl.
9.00 - 17.00

Gartneriet Klejsbro

Bjerrevej 431 - 7130 Juelsminde.
Tlf. 75 68 51 65

CACTUS, SUCCULENT AND CAUDICIFORM PLANT SEEDS

Listing free

Doug and Vivi Rowland
200 Spring Road, Kempston,
Bedford, England MK42 8ND

TEL/FAX 01234 358970

<http://cactus-mall.com/rowland/index.html>

RICHTER-SUKKULENTEN

Postfach 110411, D-93017 Regensburg.

e-mail: Richtersukk@aol.com

1992 -2004 12 years growing & sending

Planter: Rariteter og nyheder fra Mexico: *Agave*,
Ariocarpus, *Aztekium*, *Echinocactus*, *Geohintonia*,
Mammillaria, *Strombocactus*, *Turbinicarpus* mm

Vinterhårde planter fra USA med lokaliteter:
Yucca, *Sedum*, *Sclerocactus*, *Pediocactus*, *Opuntia*,
Neobesseyia, *Echinomastus*, *Escobaria*, *Agave* mm.

Sydamerika: *Austrocactus*, *Cintia*, *Gymnocalycium*, *pterocactus*, *Tephrocactus* m.m.

Sydafrika: Nye sukkulenter og løg.

Bøger: *Yucca*, *Ariocarpus*, *Turbinicarpus*, *Lophophora*
Frøliste: (kaktus, sukkulenter, Afrika, buske, US
vildblomster)

Liste mod 2 internationale svarkuponer.
Korrespondance tysk, engelsk, lidt dansk, norsk og
svensk.

Levering per post (portogebyr), plantepakke EUR
8,- frø EUR 3,-

Vallensbæk Kaktusgartneri

Kom og se vore mange forskellige kaktus og
sukkulenter. Kig forbi på adressen:
Vejlegårdsvej 99, Vallensbæk, eller ring i
forvejen på tlf: 43 62 72 26.

E-mail: Falle@post1.dknet.dk.

Hjemmeside:

www.sitecenter.dk/kaktusgartneriet

Tidligere årgange af KAKTUS

kan købes ved henvendelse til:

Thorkild Alnor Nielsen
Langenæs Allé 26, 2.sal tv.
DK-8000 Århus C.

Betaling: check eller på giro nr. 2 940 744

Pris: 10 kr pr. nummer + porto.

Følgende årgange er udsolgt:

1-2-3-4-5,8-9,11-12-13-14,16

Afsender:

Michael Nielsen,
Løvsangervej 9,
5700 Svendborg

I haven hos Claus Keil og Lone i Saltum står denne Agavetrappe, savet ud af en elmetræstamme - måske en idé til efterligning. De fem agaver er fra øverst: *Agave attenuata*, *Agave gipsophylla*, *Agave nigra*, *Agave triangularis* og *Agave titanota*.

Foto: Hans Keil

Indholdsfortegnelse for 'KAKTUS og andre Sukkulenter', nr. 3/04

Rejsen til Ecuador og Galapagos 2.del - Michael Nielsen og Ellen Christensen	side 3
På jagt efter Copiapoa 2. del - Finn Larsen	side 6
Homo semperludens XVI- Peter Brandt Pedersen	side 12
Anmeldelse af Yucca III - Dipl. Ing. Ivana Richter	side 18
Driftsregnskab for NKS 2003 - Pia Larsen	side 20
Sydsvenska kretsen - Eva Persson	side 21
Meddelelser	side 22